

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO – DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 014274 22 U
Zenica, 17.01.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničara Mandžuka Jasmine, u upravnom sporu tužitelja Z. M. sin M. iz B., ulica ..., zastupan po punomoćniku advokatu Hadžić Admiru iz Kaknja, ulica Alije Izetbegovića bb, protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj: ..., u predmetu ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, odlučujući o tužbi od 01.12.2022. godine, donio je dana 17.01.2023. godine slijedeću

P R E S U D U

TUŽBA SE UVAŽAVA, osporeni akt tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj:... SE PONIŠTAVA i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak po žalbi tužitelja od 29.08.2022. godine podnesenoj protiv prvostepenog rješenja od 16.08.2022. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj Z. M.sin M. iz B., zastupan po punomoćniku advokatu Hadžić Admiru iz Kaknja, podnio je dana 01.12.2022. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar Broj: ... kojim je odbijena žalba tužitelja od 29.08.2022. godine podnesena protiv rješenja Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar-Kantonalna administrativna služba Zenica matični broj: ..., a kojim rješenjem je tužitelju kao licu u radnom odnosu u JP Elektroprivreda BiH dd Sarajevo, ... kod kojeg postoji II kategorija invalidnosti-promijenjena radna sposobnost zbog povrede van posla, priznato pravo na raspoređivanje odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem radnom mjestu koje ne iziskuje spretnost prstiju obje šake, kao i pravo na odgovarajuću novčanu naknadu počev od 23.08.2021. godine do dana rasporeda na drugo radno mjesto, te da prava po ovom rješenju tužitelju obezbjeđuje poslodavac kod kojeg je radio u vrijeme nastanka invalidnosti.

U svojoj tužbi tužitelj ističe da rješenje tuženog organa osporava u cijelosti iz razloga propisanim članom 12. stav 1. tačka 1., 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima, odnosno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog nepostupanja po pravilima upravnog postupka i upravnog spora, zbog nepravilne primjene Zakona i zbog nedostataka koji sprječavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostataka koji rješenje čine ništavim.

Tužitelj smatra da je osporeno rješenje u koliziji sa činjeničnim stanjem spis ai materijalnim pravom te u suprotnosti sa odredbama člana 4., 5., 7., 9., 10. 14., 15. i 133. u vezi sa članom 206. i 207. Zakona o upravnom postupku te u suprotnosti sa odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i odredbama Pravilnika Instituta za medicinsko vještačenje

zdravstvenog stanja o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja, pri tome ukazujući da je i prvostepeno rješenje, a i rješenje tuženog organa rezultat ponovljenog postupka po rješenjima prvostepenog organa od 01.12.2021. godine i rješenja tuženog organa od 24.06.2022. godine.

Nadalje, tužitelj ističe da upravni organi u ponovljenom postupku ponovno povredu tužitelja smatraju povredom van posla što je pravno neutemeljeno i u suprotnosti sa činjeničnim stanjem spisa i dokazima koji se nalaze u spisu, a pri tome tužitelj ukazuje na nalaz, ocjenu i mišljenje prvostepene ljekarske komisije od 23.08.2021. godine i drugostepene liječničke komisije od 10.10.2022. godine, a u pogledu kojeg nalaza, ocjene i mišljenja tužitelju u skladu sa članom 8. Zakona o upravnom postupku nije data mogućnost da se očituje na isti čime je povrijeđeno pravo tužitelja na učešće u postupku, a kojim nalazima je utvrđeno da je uzrok invalidnosti tužitelja povreda na radu od 28.06.2020. godine a ne povreda van rada i pri tome tuženi organ žalbu tužitelja odbija ukazujući da prijava o nesreći na poslu nije navodno uredna jer je u istoj navedeno da je uzrok povrede lična nepažnja i neopreznost pri radu što je utvrđeno od strane Komisije za vršenje uviđaja povreda na radu formirane od strane poslodavca tužitelja, te tužitelj ovakav zaključak tuženog organa smatra neosnovanim u cijelosti jer je isti zaključak u suprotnosti sa činjeničnim stanjem spisa.

Tužitelj ističe da je prijava o nesreći na poslu uredno popunjena i ovjerena od strane ovlaštenih lica i sadrži sve zakonom propisane elemente te da je propust poslodavca što nije obavijestio Službu inspekcije rada koja nije obavila uviđaj, te da se to ne može smatrati propustom tužitelja i da se na ovakav način uskraćuju elementarna prava tužitelja jer je evidentno da je to propust poslodavca tužitelja na koji se nikako nije moglo utjecati.

Pored navedenog tužitelj ističe da njemu niti njegovom punomoćniku nikada nije dostavljeno mišljenje Komisije za vršenje uviđaja povreda na radu kao ključni dokaz u ponovljenom postupku zbog čega se tužitelj nije mogao očitovati u pogledu istog i na taj način je grubo povrijeđeno njegovo pravo da kao stranka u postupku učestvuje u postupku sukladno odredbi člana 8. Zakona o upravnom postupku, te tužitelj nije bio u mogućnosti kako ističe iskoristiti svoje legitimno pravo da prigovara mišljenju komisije ili da protiv istoga uloži žalbu.

U pogledu prijave o nesreći na poslu tužitelj potvrđuje da u istoj jeste navedeno da je uzrok nesreće lična nepažnja i neopreznost pri radu te da je taj podatak kao uzrok invalidnosti utvrdio inspektor zaštite na radu koji je uposlenik tužitelja, te da je pribavljeno mišljenje komisije poslodavca tako da ne može i ne smije biti glavni dokaz u postupku, iako je u ovom upravnom postupku jedini dokaz koji je cijenjen prilikom donošenja rješenja, a pri svemu ovome tužitelj ukazuje na član 49. stav 2. i 3. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju te ukazuje na zaključenu sudsku nagodbu pred Općinskim sudom u Visokom pod brojem: 41 0 Rs 085256 20 Rs koju je tužitelj zaključio sa poslodavcem i na osnovu koje je poslodavac dužan tužitelju isplatiti iznos nematerijalne štete u visini od 12.195,00 KM i na taj način je poslodavac tužitelja priznao svoju odgovornost za povredu na radu, te da je navod „nepažnja“ samo obična floskula poslodavca i drugih poslodavaca kada žele zaštititi sebe od izricanja novčanih kazni ili odgovornosti po osnovu prekršaja ili krivične odgovornosti.

Tužitelj je nakon povređivanja od 28.06.2020. godine, kako navodi, bio na bolovanju zbog povreda na radu, te ostaje nejasno iz kojih razloga upravni organi sada izvode zaključak da se predmetna povreda cijeni kao povreda van rada, na koji način su upravni organi povrijedili odredbe člana 4., 5. i 15. Zakona o upravnom postupku, te tužitelj ponovno ukazuje na nalaz, ocjenu i mišljenje od 23.08.2021. godine i 10.10.2022. godine iz kojih proizilazi zaključak da

se radi o povredi na radu a ne povredi van rada, tužitelj ne osporava nalaz, ocjenu i mišljenje od 10.10.2022. godine, ali ukazuje da njemu takav nalaz kao i mišljenje komisije nisu dostavljeni na izjašnjenje što smatra protivnim članu 8. Zakona o upravnom postupku i članu 31. Pravilnika Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja o kriterijima u postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja, te tužitelj ukazuje da je u identičnoj pravnoj stvari Kantonalni sud Zenica zauzeo stav u presudi broj: 04 0 U 012063 20 U od 25.09.2020. godine.

Zbog svega naprijed navedenog tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njegovu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa kao i prvostepeno rješenje poništiti u dijelu utvrđenog uzroka invalidnosti te da se kao invalidnost tužitelja umjesto povreda van rada utvrđuje povreda na radu od 28.06.2020. godine, ili da Kantonalni sud Zenica donese presudu kojom će tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti i predmet vratiti na ponovni postupak.

Uz svoju tužbu tužitelj je ovome sudu dostavio kao dokaz presudu Kantonalnog suda Zenica broj: 04 0 U 012063 20 U od 25.09.2020. godine kao i ostale dokaze pobrojane u tužbi.

Dopisom broj: ... tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem ukazuje na član 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju te na nalaz, ocjenu i mišljenje od 10.10.2022. godine, zatim na odredbe člana 49. te 52. stav 2. i 102. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kao i na odredbe člana 47. Pravilnika o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja te na odredbe člana 26. Pravilnika o ocjenjivanju radne sposobnosti u penzijskom i invalidskom osiguranju, te ukazuje na stav Vrhovnog suda FBiH izražen u presudi broj: 08 0 U 002465 16 Uvp od 27.02.2020. godine u pogledu dostavljanja nalaza, ocjene i mišljenja stranci na izjašnjenje prije donošenja rješenja, zatim tuženi organ ukazuje na činjenicu da su oba organa medicinskog vještačenja imala u vidu cjelokupnu medicinsku dokumentaciju tužitelja, te da nije od uticaja pozivanje tužitelja na zaključenu sudsku nagodbu pred Općinskim sudom Visoko pod brojem: 41 0 Rs 085256 20 Rs od 09.12.2021. godine.

Zbog svega naprijed navedenog tuženi organ predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu iz razloga što smatra da je osporeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano te da istim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno te pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 01.12.2022. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužitelja od 29.08.2022. godine podnesenoj protiv prvostepenog rješenja od 18.08.2022. godine donio nepravilno i nezakonito rješenje na štetu tužitelja, pri čemu sud nalazi da je tuženi organ prvenstveno postupao suprotno članu 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku jer u obrazloženju rješenja nije dao valjane razloge o svim navodima tužitelja iz njegove žalbe, zatim sud nalazi da shodno takvom postupanju tuženi organ nije vodio računa o načelu saslušanja stranke u postupku iz člana 8. u vezi sa članom 141. Zakona u pravnom postupku, niti je vodio računa o načelu materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, niti je vodio računa o načelu ocjene izvedeni

dokaza iz člana 9. Zakona o upravnom postupku, koje povrede su bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku iz kojih razloga je tuženi organ pogrešno i na štetu tužitelja primijenio odredbe člana 52., 53., 54., 55., 59. Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju u F BiH, te je propustio da postupi u skladu sa članom 49. stav 2. istoga Zakona i utvrdi da li se prilikom povređivanja tužitelja radilo o namjerom postupanju ili krajnjoj nepažnji tužitelja prilikom obavljanja radne obaveze, te je tuženi organ zanemario i obavezu da postupi u skladu sa članom 49. stav 3. istoga zakona, na koji način je prema ocjeni ovoga suda donio nepravilno i nezakonito rješenje na štetu tužitelja koje je valjalo kao takvo poništiti i predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak.

Odlučujući o tužbi od 01.12.2022. godine sud nalazi da je ista osnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

Nakon izvršenog uvida u stanje spisa kao i dokaze na kojima tuženi organ, kao i prvostepeni organ, temelje svoja rješenja, te imajući u vidu navode tužitelja iz njegove žalbe, kao i navode tužitelja iz njegove tužbe kojom je pokrenuo upravni spor sud nalazi da je tuženi organ odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja donio nepravilno i nezakonito rješenje na štetu tužitelja, pri čemu tuženi organ svoje rješenje temelji prvenstveno na mišljenju Javnog preduzeća Elektro privreda BiH d.d. Sarajevo ... i pri tome žalbu tužitelja odbija kao neosnovanu.

Ovakvo rješenje tuženog organa je prema ocjeni ovoga suda nepravilno i nezakonito te doneseno na štetu tužitelja uz počinjene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku i uz pogrešnu primjenu odredaba Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja prvenstveno postupava suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona u upravnom postupku jer propušta da u skladu sa navedenom zakonskom odredbom koja obavezuje drugostepeni organ da u obrazloženju rješenja mora cijeniti sve navode iz žalbe, dakle, tuženi organ propušta da u obrazloženju svog rješenja cijeni sve navode iz žalbe tužitelja od 29.08.2022. godine a koji navodi se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku i pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Kako tuženi organ nije vodio računa o navedenoj zakonskoj odredbi te postupio suprotno istoj, isti organ propušta da u obrazloženju svog rješenja ukaže prvostepenom organu na činjenicu da činjenično stanje u ovom upravnom predmetu nije pravilno i potpuno utvrđeno, da tužitelj kao stranka u postupku nije učestvovao u postupku radi zaštite svojih prava i pravnih interesa te da svi dokazi nisu cijenjeni u skladu sa načelom ocjene izvedenih dokaza.

Naime, iz stanja spisa proizilazi da i prvostepeni organ a i tuženi organ svoj zaključak iznesen u rješenjima o tome da se kod tužitelja ne radi o povredi na radu nego o povredu van rada temelje prvenstveno na mišljenju komisije poslodavca.

Izvršenim uvidom u navedeno mišljenje vidljivo je da je isto mišljenje sačinjeno na papiru na kojem postoji memorandum poslodavca tužitelja, međutim, isto mišljenje nema niti svoj broj niti datum kada je akt sačinjen.

Kada se eventualno zanemare ovakvi nedostaci ovog akta tuženi organ nije vodio računa o tome da u navedenom mišljenju kao uzrok povrede stoji kršenje propisa o sigurnosti zbog

nedozvoljenog rada na čišćenju transportera sa gumenom trakom dok je transporter bio u radu i neopreznost pri radu, te se iz navedenog mišljenja nikako nije mogao izvesti zaključak o tome da se ovakva povreda ne može smatrati povredom na radu jer mišljenje ne sadrži opis namjernog postupanja ili postupanja iz krajnje nepažnje što je propisanom članom 49. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Pri ovome sud nalazi da u spisu postoji izjava tužitelja koju je dao Komisiji za vršenje uviđaja na dan 30.06.2020. godine zatim skica mjesta povrede i zapisnik komisije, a koji zapisnik ima svoj broj i datum sačinjavanja istog, a u pogledu kojih dokaza tuženi organ nije iznio svoje stanovište niti je navedene dokaze cijenio u postupku.

Tuženi organ se u obrazloženju svog rješenja poziva i na nalaz, ocjenu i mišljenje Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo broj ... iako u navedenom nalazu na strani dva stoji utvrđena promijenjena radna sposobnost tužitelja zbog povrede na radnom mjestu od 28.06.2020. godine, a koji zaključak proizilazi i iz nalaza, ocjene i mišljenja od 23.08.2021. godine, a koje nalaze u tom pogledu tuženi organ uopšte ne cijeni niti traži eventualno dodatno izjašnjenje članova ljekarske komisije u pogledu utvrđenja da se radi o povredi na radnom mjestu, jer tužitelj u toku čitavog postupka pokušava dokazati da je povredu koja je utvrđena zadobio prilikom obavljanja poslova i radnih zadataka i da u toku postupka nije dokazano da je postupao namjerno ili iz krajnje nepažnje u poslovima koje je radio kritičnog dana 28.06.2020. godine.

U pogledu citiranog mišljenja komisije poslodavca sud nalazi da iako se radi o temeljnom dokazu na kojem tuženi organ temelji svoje rješenje isto mišljenje prethodno radi izjašnjenja nije dostavljeno tužitelju kako bi isti kao stranka u postupku mogao da se izjasni u pogledu istog.

Postupajući na ovakav način tuženi organ je počinio povrede načela materijalne istine, načela saslušanja stranke u postupku i načela ocjene izvedenih dokaza iz članova 7., 8. i 9. Zakona o upravnom postupku, što je u konačnom dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja odnosno pogrešne primjene odredaba Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju na koje se tuženi organ poziva u obrazloženju svog rješenja, iz kojih razloga, a imajući i vidu činjenicu da tužitelj ukazuje na sve počinjene povrede procesnog i materijalnog prava, sud nalazi da je rješenje tuženog organa nepravilno i nezakonito te je kao takvo valjalo poništiti i predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak.

Odlučujući o tužbi od 01.12.2022. godine sud nalazi da je ista osnovana te da tužitelj osnovano i utemeljeno ukazuje na sve počinjene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku i pogrešne primjene materijalnog prava, iz kojih razloga je predmetnu tužbu valjalo uvažiti i u svemu odlučiti kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovljenom postupku tuženi organ je dužan prvenstveno voditi računa o odredbi člana 57. Zakona o upravnim sporovima, te voditi računa o temeljnim načelima upravnog postupka iz članova 7., 8. i 9. Zakona o upravnom postupku, ako i o odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, također voditi računa o svim dokazima na kojima je tuženi organ temeljio svoje rješenje te dati valjanu ocjenu istih, po potrebi pribaviti i druge dokaze u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, tužitelju kao stranci u postupku omogućiti učešće u postupku tako što će se istome omogućiti izjašnjenje u vezi sa mišljenjem nadležne komisije tužitelja, a sve u cilju kako bi se na nedvojben način pravilno utvrdilo da li se povreda tužitelja ima smatrati povredom na radu ili van rada, pri tome voditi računa i o prijavi i nesreći na poslu

te cijeniti čiji je propust zbog kojeg nije blagovremeno obaviješten nadležni inspektor zaštite na radu i čije izjašnjenje nije navedeno u prijavi o nesreći na poslu, a sve u svrhu utvrđivanja okolnosti iz člana 49. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine F BiH broj: 13/18), nakon čega će tuženi organ donijeti pravilno i na zakonu zasnovano rješenje.

Zapisničar

Mandžuka Jasmina

S u d i j a

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.